

towarowych obroty osiągnięte przez jednostki wykonawstwa inwestycyjnego z wyjątkiem obrotów osiągniętych przez jednostki pomocnicze produkujące materiały budowlane oraz prefabrykaty.

IV. Podział zysku.

§ 10. 1. Podział zysku jednostek wykonawstwa inwestycyjnego, podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju, następuje według zasad podanych w § 15 zarządzenia Ministra Finansów: na uzupełnienie lub powiększenie własnych środków obrotowych do wysokości określonej planem finansowym oraz na wpłatę do budżetu centralnego, obejmującą całą pozostałą część zysku, nie mniej jednak niż 10⁰/_o.

2. Sposób rozliczeń z tytułu wpłat zysków i pokrywania strat regulują przepisy zawarte w uchwale Nr 93 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw i banków (Monitor Polski Nr A-17, poz. 225).

V. Normatywy.

§ 11. 1. Normatywy środków obrotowych pokrywane są ze źródeł przewidzianych w § 18 pkt B zarządzenia Ministra Finansów.

2. Sposób rozliczeń z tytułu środków obrotowych regulują przepisy zawarte w uchwale Nr 99 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rozliczeń przedsiębiorstw państwowych z budżetem centralnym z tytułu środków obrotowych (Monitor Polski Nr A-17, poz. 226).

VI. Amortyzacja i finansowanie robót kapitalnych.

§ 12. Amortyzację i finansowanie robót kapitalnych regulują przepisy zarządzenia Ministra Finansów w części VI (§§ 26—29) oraz zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 stycznia 1951 r. w sprawie trybu udzielania kredytów antycypacyjnych na poczet amortyzacji roku następnego bez obowiązku uzyskania uprzedniej zgody Ministerstwa Finansów (Monitor Polski Nr A-11, poz. 169) oraz rozdział II instrukcji Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r. w sprawie zasad finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na 1951 r.

VII. Stosunki między generalnym wykonawcą, podwykonawcą i zlecciodawcą.

§ 13. Jednostki działające na zasadach pełnego lub wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego, występujące w charakterze generalnego wykonawcy lub podwykonawcy, obowiązane są stosować się do zasad podanych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1950 r. w sprawie zasad fakturowania i inkasa należności państwowych przedsiębiorstw geodezyjnych (Monitor Polski Nr A-129, poz. 1614) oraz zarządzeń Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju w sprawie postępowania przy zawieraniu umów na roboty geodezyjne zlecone przez Główny Urząd Pomiarów Kraju.

VIII. Przepis końcowy.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do zarządzenia Nr 101
Prezesa Rady Ministrów z dnia 22
czerwca 1951 r. (poz. 808).

WYKAZ JEDNOSTEK WYKONAWSTWA INWESTYCYJNEGO PODLEGLYCH GŁÓWNEMU URZĘDOWI POMIARÓW KRAJU.

Do § 3 ust. 1 pkt 1. Centrala Państwowego Przedsiębiorstwa Mierniczego, Centrala Państwowego Przedsiębiorstwa Fotogrametrii i Kartografii.

Do § 3 ust. 1 pkt 2 lit. a). Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne.

Do § 3 ust. 1 pkt 2 lit. b). Oddziały Państwowego

Przedsiębiorstwa Mierniczego w: Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Gdańsku, Kielcach, Łodzi i Katowicach.

Oddziały Państwowego Przedsiębiorstwa Fotogrametrii i Kartografii w: Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Rzeszowie, Zakład Fotogrametrii w Warszawie, Zakład Geosprzęt w Warszawie.

809

ZARZĄDZENIE Nr 106 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1951 r.

w sprawie szczegółowego przebiegu granicy miasta stołecznego Warszawy i powiatu warszawskiego.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. w sprawie zmiany granic miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 199) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granica miasta stołecznego Warszawy i powiatu warszawskiego biegnie:

1) Na odcinku gminy Łomianki: od północno-wschodniego narożnika parceli oznaczonej Nr 1 tabeli likwidacyjnej wsi Buraków Mały, położonego na lewym brzegu Wisły, w kierunku południowym wschodnią granicą tej parceli a następnie zachodnią granicą drogi zjazdowej do Wisły do punktu jej zetknięcia się z północną granicą drogi tak zwanej „czerwonej”; stąd granica skręca w kierunku południowo-zachodnim i biegnie północną granicą tej drogi do punktu jej zetknięcia się

z drogą państwową Warszawa—Łomianki; od tego punktu granica skręca na północny-zachód i biegnie północno-wschodnią granicą drogi państwowej Warszawa—Łomianki do punktu zetknięcia się z drogą wiejską prowadzącą z osiedla Wrzosa; następnie granica przecina drogę Warszawa—Łomianki w kierunku zachodnim i biegnie dalej na zachód północną granicą wydmy piaskowych do granicy pasa b. linii kolejowej Warszawa—Palmiry, pozostawiając nieruchomość oznaczoną Nr porz. 103 w granicach wsi Buraków.

Od punktu zetknięcia się z pasem b. linii kolejowej Warszawa—Palmiry granica skręca na północny-zachód i biegnie północno-wschodnią granicą tego pasa do punktu zetknięcia się z południową granicą drogi polnej, stanowiącej północną granicę byłej gromady Młociny Miasto Ogród; od tego punktu granica skręca na zachód

i biegnie południową granicą tej drogi do punktu zetknięcia się ze wschodnią granicą drogi, łączącej gromadę Buraków z Wólką Węglową, a następnie południowo-wschodnią granicą tej drogi w kierunku południowo-zachodnim do punktu jej zetknięcia się z południową granicą rowu odwadniającego bagno Łuże; stąd granica skręca na zachód i biegnie południową granicą tego rowu do punktu zetknięcia się z północno-zachodnią granicą drogi polnej, biegnącej wzdłuż północno-wschodniej granicy lasu Opaleń, skąd skręca na południowy-wschód i biegnie południowo-zachodnią granicą tej drogi do kamienia poligonowego oznaczonego S. K. M. N 17.

Od tego punktu granica biegnie na południe wschodnią granicą lasu Opaleń, stanowiącą granicę gromady Laski i dobiega do południowej granicy drogi leśnej, łączącej gajówkę Opaleń z Wólką Węglową. Stąd granica skręca na południowy-wschód i biegnie południowo-zachodnią granicą tej drogi, dobiegając nią do zachodniej granicy drogi Wólka Węglowa—Radiowo; stąd biegnie na południe wzdłuż zachodniej granicy tej drogi i przecinając drogę Wawrzyszew—Izabelin biegnie dalej na południe wschodnią granicą gromady Mościska do punktu zetknięcia się z południową granicą drogi polnej zwanej „Nowa Droga“, przebiegającej z Klaudyna do Wawrzyszewa.

2) **Na odcinku gminy Blizne:** od punktu zetknięcia się z południową granicą drogi polnej zwanej „Nowa Droga“ granica skręca na wschód i biegnie południową granicą „Nowej Drogi“ do zetknięcia się z drogą polną wiodącą do byłej radiostacji w Babicach; stąd granica skręca na południe i biegnie zachodnią granicą tej drogi polnej, a następnie w kierunku południowo-zachodnim północno-zachodnią granicą drogi polnej wiodącej z byłej radiostacji do drogi Blizne—Babice; od tego punktu granica biegnie w kierunku wschodnim południową granicą gruntów państwowych wzdłuż północnej granicy tej drogi do punktu zetknięcia się ze wschodnią granicą gromady Blizne Łaszczwińskiego. Następnie granica skręca na południe i biegnie wzdłuż wschodniej granicy gromady Blizne Łaszczwińskiego, którą dobiega do północnej granicy byłej gromady Chrzanów.

Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim północno-zachodnią granicą drogi polnej, stanowiącą granicę gromad Blizne Łaszczwińskiego i Szeliği do punktu zetknięcia się z gruntami gospodarstwa państwowego Macierzysz. Stąd granica skręca na południowy wschód i południe biegnąc granicą gruntów majątku państwowego Macierzysz, którą dobiega do północnej granicy szosy Warszawa—Sochaczew, następnie skręca na zachód i biegnie północną granicą tej szosy do punktu przecięcia się z linią stanowiącą przedłużenie w kierunku północnym zachodniej granicy gospodarstwa państwowego Mory, a dalej — wzdłuż tej linii — na południe granicą gospodarstwa państwowego Mory do punktu zetknięcia się z drogą wiodącą od szosy Warszawa—Sochaczew do osiedla Gołabki; od tego punktu granica biegnie na południe wschodnią granicą tej drogi i przecinając tory kolejowe Warszawa—Poznań dobiega do punktu jej zetknięcia się z południową granicą toru kolejowego bocznicy Włochy—Gołabki.

3) **Na odcinku gminy Skorosze:** od punktu zetknięcia się drogi łączącej szosę poznańską z osiedlem Gołabki z południową granicą toru kolejowego bocznicy Włochy—Gołabki granica skręca w kierunku wschodnio-południowym i biegnie południową granicą pasa kolejowego bocznicy Włochy—Gołabki do punktu jej zetknięcia się z szosą Włochy—Pruszków i przecinając tę szosę biegnie

dalej w kierunku południowo-wschodnim północno-wschodnią granicą gromady Czechowice, a następnie — od punktu jej zetknięcia się z granicą gromady Skorosze Wieś — północno-wschodnią granicą tej gromady do punktu zetknięcia się z zachodnią granicą drogi polnej Skorosze—Salomea; od tego punktu granica biegnie w kierunku południowym zachodnią granicą tej drogi do punktu jej zetknięcia się z północną granicą gromady Opacz Kolonia, a następnie skręca w kierunku wschodnim i biegnie północną granicą tej gromady do punktu jej zetknięcia się z zachodnią granicą drogi Opacz Wielka—Raszyn; stąd granica skręca na południe i biegnie zachodnią granicą drogi Opacz Wielka—Raszyn do punktu jej zetknięcia się z południową granicą rowu odwadniającego, biegnącego z glinianek byłej cegielni Opacz Kolonia.

4) **Na odcinku gminy Falenty:** od punktu zetknięcia się z południową granicą rowu odwadniającego glinianki byłej cegielni Opacz Kolonia granica skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie południową granicą tego rowu, a następnie południowo-zachodnią granicą glinianek byłej cegielni Opacz Kolonia do punktu zetknięcia się z północno-wschodnim narożnikiem gruntów gospodarstwa rolnego oznaczonego Nr porz. 3 w dotychczasowej gromadzie Opacz Kolonia.

Od tego punktu granica skręca na południowy-zachód i biegnie wschodnią granicą gruntów tego gospodarstwa do punktu zetknięcia się z drogą polną wiodącą do szosy krakowskiej; stąd granica skręca w kierunku południowo-wschodnim i biegnie północną granicą tej drogi do punktu zetknięcia się z szosą krakowską. Od tego punktu granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim zachodnią granicą szosy krakowskiej do punktu zetknięcia się z linią przedłużenia w kierunku północno-zachodnim północnej granicy gromady Raszyn, a dalej wzdłuż tej linii w kierunku południowo-wschodnim północną granicą gromad Raszyn, Rybie, Jaworowa i Dawidy do punktu zetknięcia się jej z linią przedłużenia w kierunku północno-wschodnim zachodniej granicy parceli Lasów Państwowych w Dawidach. Od tego punktu granica skręca w kierunku południowym i biegnie wzdłuż tej linii i zachodniej granicy parceli Lasów Państwowych w Dawidach, a następnie — przecinając drogę Dawidy—Jeziorki Nowe — wschodnią granicą drogi Dawidy—Zgorzała do punktu jej zetknięcia się z rowem odwadniającym, odbiegającym od tej drogi w kierunku południowo-wschodnim; od tego punktu granica biegnie zachodnią granicą tego rowu do punktu zetknięcia się z północną granicą drogi polnej, prowadzącej do wschodniej granicy gromady Dawidy, a stąd na wschód północną granicą tej drogi do punktu zetknięcia się ze wschodnią granicą gromady Dawidy.

Od tego punktu granica skręca w kierunku południowo-zachodnim i południowo-wschodnim i biegnie wschodnimi granicami gromad Dawidy Bankowe i Zgorzała do punktu zetknięcia się z południowo-zachodnim narożnikiem nieruchomości Nr porz. 5 położonej na dotychczasowym terenie gromady Dawidy Poduchowne; od tego narożnika granica skręca na południowy-wschód i biegnie wzdłuż zachodniej granicy tej nieruchomości do punktu zetknięcia się z drogą polną, prowadzącą do przystanku kolejowego Jeziorki; od tego punktu granica skręca na południe i biegnie zachodnią granicą tej drogi do punktu zetknięcia się z linią przedłużenia na zachód północnej granicy gminy Nowo-Iwiczna, biegnącej wzdłuż południowej granicy rowu odwadniającego.

5) **Na odcinku gminy Nowo-Iwiczna:** od punktu zetknięcia się z linią przedłużenia na zachód północnej

granicy gminy Nowo-Iwiczna granica skręca na wschód i biegnie wzdłuż tej linii, a następnie południową granicą rowu odwadniającego do punktu zetknięcia się z zachodnią granicą szosy Warszawa—Piaseczno i przecinając w linii prostej tę szosę i tor kolei wąskotorowej Warszawa—Piaseczno od punktu zetknięcia się z wschodnią granicą tego toru kolejowego skręca na północ i biegnie wschodnią granicą toru kolei wąskotorowej Warszawa—Piaseczno do północnej granicy drogi polnej, stanowiącej granicę gromady Mysiadło; stąd granica skręca na wschód i biegnie północną granicą tej drogi do punktu zetknięcia się z północno-zachodnią granicą gromady Józefosław; od tego punktu granica skręca na północny wschód i biegnie północno-zachodnią granicą gromady Józefosław do zetknięcia się tej granicy z granicą lasu kabackiego. Od tego punktu granica skręca na południowy-wschód i biegnie południową granicą tego lasu do jego południowo-wschodniego narożnika, położonego przy zbiegu dróg prowadzących do gajówki w kierunku północnym, do osiedla Łęczycza w kierunku północno-wschodnim i do osiedla Chyliczki w kierunku południowo-zachodnim.

6) Na odcinku gminy Jeziorna: od południowo-wschodniego narożnika lasu kabackiego granica skręca w kierunku północno-wschodnim i biegnie południową granicą drogi wiodącej do osiedla Łęczycza, a następnie południową granicą drogi wiodącej do osiedla Gawroniec i do przystanku kolejowego Klarysew do punktu zetknięcia się ze wschodnią granicą gromady Gawroniec—Janówek; od tego punktu granica skręca na północ i biegnie wschodnią granicą gromady Gawroniec—Janówek do punktu zetknięcia się z linią przedłużenia w kierunku południowo-zachodnim południowo-wschodniej granicy nieruchomości oznaczonej Nr porz. 162 dotychczasowej gromady Powsin i skręcając w kierunku północno-wschodnim biegnie wzdłuż tej linii, a następnie południowo-wschodnią granicą tej nieruchomości i nieruchomości oznaczonej Nr porz. 159 dotychczasowej gromady Powsin do punktu zetknięcia się z granicą szosy Warszawa—Jeziorna. Od tego punktu, przecinając tę szosę i tor kolei wąskotorowej Warszawa—Jeziorna linią przedłużenia południowo-wschodniej granicy nieruchomości Nr porz. 159, granica skręca na północ i biegnie wschodnią granicą toru kolejowego Warszawa—Jeziorna do punktu zetknięcia się z północną granicą gromady Bielawa; stąd granica skręca w kierunku północno-wschodnim i biegnie granicą gromad Bielawa, Okrzeszyn i Kępa Falenicka do punktu zetknięcia się północnej granicy gromady Kępa Falenicka z brzegiem Wisły.

7) Na odcinku gminy Józefów: od punktu zetknięcia się północnej granicy gromady Kępa Falenicka z brzegiem Wisły granica, przecinając koryto rzeki Wisły linią prostą, dobiega do północno-zachodniego narożnika granic gromady Nowa Wieś, skąd biegnie w kierunku północno-wschodnim północną granicą gromady Nowa Wieś do punktu zetknięcia się z zachodnią granicą szosy Warszawa—Karczew; od tego punktu granica skręca w kierunku południowym i biegnie zachodnią granicą tej szosy do punktu zetknięcia się z linią przedłużenia w kierunku zachodnim północnej granicy drogi polnej wiodącej do Falenicy a przebiegającej wzdłuż południowej granicy nieruchomości oznaczonej Nr porz. 2 na dotychczasowym terenie gromady Błota; od tego punktu granica biegnie w kierunku wschodnim wzdłuż tej linii i północnej granicy drogi polnej do Falenicy do punktu zetknięcia się z zachodnią granicą ulicy Szkolnej. Stąd, przecinając w kierunku wschodnim ulicę Szkolną,

granica biegnie wzdłuż północnej granicy ulic Polnej i Milej do punktu zetknięcia się z ulicą Waryńskiego, skąd skręca w kierunku południowo-wschodnim, przecina ulicę Waryńskiego do północno-zachodniego narożnika ulicy Karolkowej i biegnie dalej północną granicą ulicy Karolkowej do punktu jej zetknięcia się z granicą Alei Świerczewskiego. Od tego punktu, przecinając w kierunku północnym Aleję Świerczewskiego i tory kolejowe Warszawa—Otwock, granica dobiega do północno-zachodniego narożnika ulicy Rejtana i biegnie wzdłuż południowej granicy ulicy Rejtana i ulicy Królewskiej i — przecinając w kierunku wschodnim ulicę Nowy Świat — biegnie wzdłuż południowej granicy drogi leśnej Michalin—Wiązowna do punktu zetknięcia się z granicą gminy Wiązowna.

8) Na odcinku gminy Wiązowna: od punktu zetknięcia się z granicą gminy Wiązowna granica skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnie granicą gminy Wiązowna wzdłuż tak zwanego „Traktu Napoleona“ i zachodniej granicy drogi polnej wiodącej z Falenicy do Zbójnej Góry do punktu zetknięcia się granicy gminy Wiązowna z północną granicą ulicy Zagórskiej; od tego punktu granica skręca na zachód i biegnie północną granicą tej ulicy, a dalej linią jej przedłużenia na zachód do punktu jej zetknięcia się ze wschodnią granicą rowu odwadniającego; w tym punkcie granica skręca na północ i biegnie wschodnią granicą rowu odwadniającego do jej punktu początkowego a dalej linią prostą łączącą punkt początkowy wschodniej granicy rowu odwadniającego z kopcem granicznym, znajdującym się przy drodze leśnej wiodącej do Wiśniowej Góry. Od tego kopca granica biegnie w kierunku północno-zachodnim wschodnią granicą tej drogi leśnej do punktu zetknięcia się granic dotychczasowych gromad Zbójna Góra, Wiśniowa Góra i Miłosna Stara.

9) Na odcinku gminy Sulejówek: od punktu zetknięcia się granic dotychczasowych gromad Zbójna Góra, Wiśniowa Góra i Miłosna Stara granica biegnie w kierunku północno-zachodnim i północnym zachodnią granicą gromad: Miłosna Stara i Groszówka, a następnie południową granicą gromady Zielona do punktu zetknięcia się z granicą miasta Rembertów.

10) Na odcinku miasta Rembertów: od punktu zetknięcia się z granicą miasta Rembertów granica skręca w kierunku południowo-zachodnim, a następnie północno-zachodnim i biegnie dotychczasową granicą miasta Rembertów do punktu zetknięcia się z północną granicą rowu odwadniającego, stanowiącego granicę miasta Rembertów i gminy Marki.

11) Na odcinku gminy Marki: od punktu zetknięcia się z północną granicą rowu odwadniającego na granicy miasta Rembertów granica skręca na północ i biegnie wschodnią granicą rowu odwadniającego do punktu zetknięcia się z południową granicą drogi Elsnerów—Ząbki; stąd granica biegnie dalej na północ linią prostą łączącą ten punkt z północno-wschodnim punktem styku północnej granicy drogi Zacisze—Ząbki z południową granicą toru kolejowego Warszawa—Wołomin. Od tego punktu granica skręca na zachód i biegnie wzdłuż północnej granicy drogi Zacisze—Ząbki do punktu zetknięcia się z zachodnią granicą nieruchomości oznaczonej Nr porz. 10 w gromadzie Ząbki, a następnie — skręcając na północ — zachodnią i północną granicą tej nieruchomości do punktu zetknięcia się ze wschodnią granicą rowu odwadniającego, stanowiącą zachodnią granicę gromady Ząbki. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północno-zachodnim wschodnią granicą tego rowu

odwadniającego do punktu zetknięcia się z południową granicą gruntów P. G. R. Lewandów i północną granicą gruntów P. G. R. Bródno; stąd granica biegnie dalej wzdłuż wschodniej i północnej granicy gruntów P. G. R. Bródno do punktu jej zetknięcia się ze wschodnią granicą Kanału Bródnowskiego. Od tego punktu granica skręca na północ i biegnie wschodnią granicą Kanału Bródnowskiego do punktu jej zetknięcia się z granicą drogi Tomaszew—Szamocin.

12) **Na odcinku gminy Jabłonna:** od punktu zetknięcia się ze wschodnią granicą drogi Tomaszew—Szamocin granica biegnie wschodnią granicą tej drogi w kierunku północnym do punktu jej zetknięcia się z linią przedłużenia na wschód południowej granicy nieruchomości oznaczonej Nr porz. 1 w gromadzie Szamocin; od tego punktu granica biegnie wzdłuż tej linii a następnie wzdłuż południowej i zachodniej granicy gruntów tej nieruchomości do punktu zetknięcia się z południową granicą drogi polnej Michałówek—Szamocin. Stąd granica skręca na zachód i biegnie południową granicą tej drogi do punktu jej zetknięcia się z zachodnią granicą drogi, biegnącą na północ wzdłuż wschodniej granicy lasów położonych na terenie byłej gromady Białoteka Dworska; od tego punktu granica skręca na północ i biegnie zachodnią granicą tej drogi do punktu jej zetknięcia się z południową granicą lasów państwowych Nadleśnictwa

Jabłonna; stąd granica skręca na zachód i biegnie południową granicą gromady Jabłonna, biegnącą wzdłuż południowej granicy lasów państwowych, do punktu jej zetknięcia się ze wschodnią granicą gromady Kępa Tarchomińska, przebiegającą wzdłuż osi szosy Warszawa—Jabłonna.

Od tego punktu granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim wzdłuż południowej granicy gromady Kępa Tarchomińska do punktu jej zetknięcia się ze wschodnią granicą rowu odwadniającego, biegnącego wzdłuż wschodniej granicy łąk; stąd granica skręca na południe i biegnie wzdłuż wschodniej granicy tego rowu do punktu ujścia (studzienek) kanału, prowadzącego z Winnicy do Wisły i — skręcając na zachód — biegnie wzdłuż linii prostej łączącej studzienki kanału z zachodnią granicą prawobrzeżnego wału wiślanego do punktu zetknięcia się z zachodnią granicą tego wału. Od tego punktu granica skręca na południowo-zachód i biegnie wzdłuż linii prostej do północno-wschodniego narożnika parceli oznaczonej Nr 1 tabeli likwidacyjnej wsi Buraków Mały, położonego na lewym brzegu Wisły, zamykając obwód granicy m. st. Warszawy i powiatu warszawskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów *J. Cyrankiewicz*

810

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 czerwca 1951 r.

w sprawie obniżenia kosztów własnych w zakresie rzeczowego wykonania kapitalnych remontów.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 oraz § 2 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej wykonujące kapitalne remonty obowiązane są wykonać pełny rzeczowy zakres planu kapitalnych remontów kosztem obniżonym o procent wskazany w §§ 3 i 5 w stosunku do kosztu planowanego.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej z wyjątkiem jednostek budżetowych powinny odprowadzać oszczędności wygosparowane na kosztach realizacji kapitalnych remontów na odrębny rachunek bankowy „Wygosparowane oszczędności z wykonania kapitalnych remontów“ (551). Przeznaczenie tych środków ustalić odrębne zarządzenie.

3. Wygosparowanie oszczędności jednostek budżetowych znajduje wyraz przez odpowiednio zmniejszone wykorzystanie przez nie kredytów budżetowych przeznaczonych na kapitalne remonty przy pełnym wykonaniu planu rzeczowego kapitalnych remontów.

§ 2. 1. Ustala się następujące zadania obniżenia kosztów realizacji kapitalnych remontów:

1) zadanie oszczędności zasadniczej, które powinno być osiągnięte na wykonawstwie robót (na robociznie — wskutek podwyższenia wydajności pracy, na materiałach — zmniejszenie zużycia i strat materiałowych oraz zmniejszenie kosztów administracyjnych i ogólnych);

2) zadanie oszczędności dodatkowej spowodowane obniżką cen materiałów, przeprowadzoną na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie obniżki cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 6).

§ 3. Wysokość zadań oszczędnościowych przy wykonywaniu kapitalnych remontów budowlano-montażowych przez państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe ustala się:

1) zadanie oszczędnościowe zasadnicze — 9,1% wartości robót, obliczone według bazy cen i norm pierwszego kwartału 1950 r.;

2) zadanie oszczędnościowe dodatkowe — 2% wartości faktury za wykonane roboty w oparciu o ceny 1950 r. (przed obniżką cen materiałów).

§ 4. W zakresie kapitalnych remontów, wykonywanych i rozliczanych przez przedsiębiorstwa państwowe budowlano-montażowe na podstawie kosztorysu, obowiązują następujące zasady:

1) Wszystkie umowy o wykonanie kapitalnych remontów powinny zawierać postanowienia co do zobowiązania zleceniobiorcy do wygosparowania zadania oszczędnościowego w wysokości określonego procentu ogólnego kosztu robót, uwidocznionego w kosztorysie, stanowiącym załącznik do umowy. Umowy, które dotychczas nie zawierają takiego postanowienia, powinny być uzupełnione w tym zakresie najpóźniej do dnia 15 lipca 1951 r.

2) Procent, o którym mowa w § 3, powinien być indywidualnie ustalony dla każdej umowy na podstawie bazy cen i norm, na której oparty będzie kosztorys umowy. W przypadku, gdy kosztorys jest oparty